

אַצְנֹת

הס"ד, אדיון קצ"ו

לְפָנֵינוּ עֵבֶת

פְּרֵשֶׁת פִּינְחָס

כל המאמצים לצמצם במקספר המלים כדי לחסך בהוצאות התשלום. תוך השיחה עם הנדיב, הרגיש החפץ חיים שעלולים לבוא לידי דבור שיש בו משום לשון הרע, והעיר מיד: ראו נא כמה מדקדקים האנשים בנסוח מברק וסופרים כל מלה ומלה, ולמה, משום שהם יודעים שכל מלה עולה להם בכסף, ואם בעיניי הנוגעים לממון בלבד מדקדקים כן הבריות, כמה יש לדקדק ולספר כל מלה אם זה נוגע לאסורים חמורים ופוגע גם בהפסדי ממונות וגם בדיני נפשות (תנועת המוסר' ח"ד עמוד 144).

פה של לומדי תורה דינו ככלי שרת

על הפסוק (במדבר כו ג): 'לפיה משפחת הפוני', כתב רבנו הגאון החיים הקדוש זיע"א: יש להעיר למה הוסיף אות שאינה נמנית מאותיות השם שהיה לו לומר 'משפחת הפוני', אלא רמז לשאר מעלות המנויים שם במ"ח שהם מעוט שיחה מעוט שחוק, ושאר הענפים הדומים לאלו, והוא אמרו 'לפיה משפחת הפוני', פרוש, פיה הוא לשון פה... ואמרו 'משפחת הפוני', פרוש, שצריך לפנותו ממוותרות המרגשות גם מהשחוק ומדברים בטלים כי הם מונעים קיום התורה באדם. ומצאתי לחסדי ישראל שכתבו, כי פה של לומדי תורה דינו ככלי שרת אשר ישרתו בהם בקדש. כי אין קדשה כקדשת התורה ולזה אסור לדבר בו אפילו דברי חל הגם שאין בהם דברים האסורים.

והוא מה שרמזו במאמר 'לפיה' שהוא פה העמל בתורה שבו שוכן חצי שמו יתברך, משפחת הפוני, פרוש, צריך לפנות מפיו כל חוץ מהגות בתורה ונזון נכללים חלק אחד מהמ"ח מעלות שהם במעוט שיחה במעוט שחוק במעוט תענוג וכדומה להם שבענפי המותרות.
(מתוך הספר ספיר ויהלום - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

דארף דאך שטיין ואנחנו בדאין. נאר דאס זאגט די גמרא עדות, אז זיי זענען לינגערס, זיי זאגן טאקע 'משה אמת ותורתו אמת' אבער זיי האלטן נאך ניט דערביי [-שמעתי מחותני קוני, הרה"ק רבי אברהם יעקב סמאדיגורא זיע"א, ששמע מזוני, אביו הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א, שדקדק בלשון הגמרא שהם אומרים 'והו בדאין', והו להם למימר 'ואנחנו בדאין'. אלא שבוה מעידה הגמרא שהם שקרנים, ואם כי הם אכן אומרים 'משה אמת ותורתו אמת' עם כל זאת הם כלל אינם אוהזים בכך.] ולכן ראינו בכל דור כמה מיני קרח שחולקים על משה שבדורם ובעונותינו שרבו מרעה אל רעה יצאו לכפר בתורה מן השמים, ואפילו לכפר בעקר ח"ו, ד' הטוב יגדר פרוצות עמו ישראל ברוחניות ובגשמיות וימן בלבנו לשוב אליו באמת ובתמים (קבוצת כתבי אגדה' עמוד קנב).

תלמידיו של קרח בעלי המחלקת 'לא מתו'

על הפסוק (במדבר כו יא): 'ובני קרח לא מתו', הביא הרה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב זיע"א בספרו 'אגרא דכלה', בשם רבו הרה"ק רבי מנחם מנדל מריינוב זיע"א: "שמעתי מאת כבוד אדמו"ר הרב הקדוש מהרמ"מ זצוק"ל, רמז הפסוק 'ובני קרח לא מתו'. הגם כי קרח בעל המחלקת מת, עם כל זאת 'בני קרח' תלמידיו בעלי המחלקת 'לא מתו', כי בכל דור ודור יש נגוד מבעלי המחלקת על הצדיקים והחולקים בתם, ונראה לי דנפקא מנה למבעי רחמי.

מעוט שיחה

כדי להמחיש ערכן של מלים, היה החפץ חיים זיע"א ונתן משלים שונים. פעם נפגש החפץ חיים בעיר מוסקבה עם אחד הנדיבים הידועים ונכנס אתו בשיחה בענינים שונים. חתנו ר' צבי שלמה אותו, נשח באותו זמן מברק דחוף, וכרגיל עשה

'משה אמת ותורתו אמת'

ובני קרח לא מתו (כו, יא).
הגיד הרה"ק מוה"ר חיים ויטאל זיע"א: "מורי [האר"י הקדוש] זלה"ה היה ניצוץ משה רבנו עליו השלום. והיה בצפת איש אהד בשכונתו שהיה מכחיש בכל מה שאמר. עד שאמר לו מורי זלה"ה פעם אחת: עדין אתה מכחישי, אם הייתי רוצה הייתי עושה שהארץ בולעת אותך. אלא שאין כונתי להזיק שום אדם. ושאלתי אותו והפצרתי בו ואמר לי, שהוא גלגול קרח, ובי לשמע ממנו כדי לתקן את עצמו, אבל עדין היה מחזיק במחלקת כבראשונה (ספר הגלגולים' פרק סד).

המתלוצץ יש בו מניצוץ קרח

הרה"ח ר' דוד שוואגער, שהיה משמש בקדש אצל הרה"ק רבי ישראל מהוסיאטין זיע"א, אמר שראה בספרי הרב חיד"א ז"ל, שבימי האריז"ל העז אחד להתלוצץ ממנו בפניו. והאריז"ל החריש. ושאלוהו תלמידיו הקדושים למה אינו מענישו לכבוד התורה ויתקדש שם שמים והשיבם זה המתלוצץ יש בו מניצוץ קרח, ואני יש בי מניצוץ משה רבנו ע"ה, דאתפשטותיה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק, ויכולני להבליעו בלב דרא האדמה כמו שהבליע משה רבנו ע"ה את קרח ועדתו. אלא לפי שבמינו כבר התחיל עולם התקון חס לי להבליע נפש מישראל לשאול תחתית.

והקשה לו הא אמרינו במסכת בבא בתרא (עד), כל תלתין יומי וכו' ואמרי משה אמת ותורתו אמת והן בדאין, ואף אם כן נמצא בזמן המאחר, בימי האריז"ל, ניצוץ מקרח שיחלק על משה שבימי, הוא האריז"ל, כיון שכבר נזכר בש"ס תשובת חרש"ם וגם ודין. והציע את דברי הרב חיד"א ז"ל וקושייתו עליהם לפני הרה"ק מהוסיאטין, והשיבו כרגע בלשון קדשו: איך האב געהערט פון עלטער שווער, ער האט געהערט פון זיין: ס'שטייט 'והו בדאין'.

חידון אצנות - נושא פרסים מיהן שתי נכדותיו של יעקב שמזכרות בפרשה?

פתרון החידה - פרשת אחרי קדושים:

ש. איזו מילה בת 3 אותיות מופיעה בפרשתנו (פר' קדושים) ארבע פעמים בפסוק אחד? ת. המילה צדק מופיעה ארבע פעמים בפסוק לו, בויקרא יט. בפסוק נאמר שעלינו להחזיק "מאזני צדק, אבני [משקל] צדק, איפת [מידה למוצקים] צדק והין [מידה לנוזלים] צדק".

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":
פרשת אחרי קדושים:
הבחור נחמן דוד אליאס מחיפה.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".
את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני למספר פקס: 077-470-26-81
או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון. בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

